

ಮಾಡೋದು ಅಂತೆ ನನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬೇಕಿ
ಹಚ್ಚುವುದಲ್ಲ...”

‘ನೋಡು, ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ
ತಮಾವೆ ಮಾಡೇದು, ಈಗಲಾದರೂ
ಎಚ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೋಳಿ.

‘ನನಗಿದು ಇವ್ವವಿಲ್ಲ!'

‘ಹಚ್ಚು ಮಾತಾಡಬೇದು,
ಬೆಷ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಿಡು, ಮತ್ತೆ ಎಚ್ಚಿಕೆ
ಕೊಡ್ದಿದ್ದನಿ.

‘ಮೊದಲು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದಯೆ
ಶೋರುವ ಮಾತನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ,
ಆಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ.

‘ನಾನೇನನ್ನೂ ವಾಪಸ್ ತಗೊಳ್ಳಲ್ಲ, ನೀನೇನು
ಮಾಡ್ಡಿಯೋ ಮಾಡು, ನೋಡು, ನೀನು
ನನಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಸಿಟ್ಟು ಬರಿಸಬೇದು. ನನಗೆ
ಮೊದಲೇ ಸಿಟ್ಟು ಬರ್ದಿದೆ.

‘ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟು ಬರಿಸುವಂಥದ್ದು
ಖನಿದೆ? ನನಗೇನು ಬೇಕು, ಏನು ಬೇದ
ಅನ್ನೋದನ್ನು ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತೇನೋ,
ನೀವು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಿರ್ಲೋ?’

‘ನಿನೇ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತೀಮಾರನಿಸುತ್ತಿರ್ಯಾ?
ಸಕಾರ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತೀಮಾರನಿಸುವುದಲ್ಲ?
ನೀನು ಎಪ್ಪು ತಾಕ್ಕು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಅನ್ನೋದನ್ನು
ನಿನೇ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಿರ್ಯಾ? ಸಕಾರ
ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ, ಸರಿ; ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ
ತಪ್ಪಾ? ನಾನು ದಯಪಾಲಿಸುವುದನ್ನು ಸಕಾರ
ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಲ, ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೂಡಿ
ಇಪ್ಪತ್ತುಂದನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದವರೇ
ಹಿಗೆ, ಪನೇನೋ ಮಾತಾಡಿಬಿಡ್ಡಿರ. ದೇವರ
ಬಗ್ಗೆಯೂ ನಿಮಗೆ ಸಂಕೋಚಿಸಲ್ಲಿ’

‘ನೀವು ದೇವರಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಡೆಂಟಿ
ಕಾಡ್ ತೋರಿ!’

‘ಬಡೆಂಟಿ ಕಾಡ್? ಈಗ ದೇವರು
ಮನವ್ಯಾರಿಗೆ ಬಡೆಂಟಿ ಕಾಡ್ ತೋರಿಸಬೇಕಾ?
ಈಗ ನಿನ್ನ ದುಪ್ಪತನ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿತು.’

‘ಯಾಕೆ ಎಳ್ಳೆ ಮೀರ್ಯು? ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ
ಬಳಿಯೂ ಬಡೆಂಟಿ ಕಾಡ್ ಇರಲೇಬೇಕು.
ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳಬಹುದು.
ರೇಣು ಕಾಡ್, ಪಾಸ್ ಪೋರ್ಚ್ ರ್, ವೋಟರ್
ಬಡಿ, ಆಧಾರ್ ಕಾಡ್ - ಇವುಗಳಲ್ಲಿ
ಯಾವುದಾದ್ದು ಆಗುತ್ತೆ. ಇದ್ದರೆತಾನೇ
ನೀವು ತೋರಿಸೋದು? ಎಲ್ಲಿದೆ? ನೀವು
ಇಲ್ಲಿಯವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರೋ,
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ. ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಯ ಬಡಿ ತೋರಿ,
ಅದೂ ನಡೆಯುತ್ತೇ! ಅದಿತ್ಯ ಇರಬೇಕಲ್ಲ?’

‘ನಾನು ಮನವ್ಯಾ, ಭಾರತದ ನಾಗರಿಕ ಅನ್ನೋ
ತಪ್ಪ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದಿರ್ಲು.

‘ಸ್ನಾಮಿ, ನಾವು ದೇವರಸುಂತೂ ಭಾರತದ
ನಾಗರಿಕನೆಂದೇ ತಿಳಿತೆವೀ ಯಾವುದಾದ್ದು
ಕಾಡ್ ತೋರಿ, ನೀವು ದೇವರು ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ’.

‘ನಾನು ಈ ಭಾಲೋಕಿದಿಂದ ವಾಪಸ್
ಹೆಗ್ಗೊಳಿ ಅಂತ ನೀನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಿರ್ಯಾ?’

‘ಬಡಿ ಕಾಡ್ ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನಿಗೆ

ಅಥವಾ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರೋ
ಎಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ’.

‘ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ
ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಮೇಲೆ,
ವಿಶ್ವರೂಪ ಯಾಕೆ ತೋರಿಸಲಿ?
ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಮಾರ್ವಿನೇ?’

‘ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವರೂಪ ನೋಡಿ
ನಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಭಕ್ತಿ
ಮಾಡಬಹುದೆನೋ?’.

‘ಹೇಗ್ಗಿ ಬಿಡು, ವಿಶ್ವರೂಪ ನೋಡಿದರೆ
ನಿನು ಹಡರಿಬಿಡ್ಡಿಂತ್ಯಾ! ಅಕಸ್ಮಾತ್
ಹೃದಯಾಫಾರವಾದರೆ, ನಿನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ
ಅಪಾಯಿವಾಗುತ್ತೇ’.

‘ನೀವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಸರೇಇರ. ಮತ್ತೆ
ನಾನು ದೇವರು ಅಂತ ಹೇಳೀರ. ನೀವು
ಆಸಾರಾಮ್ ಅಥವಾ ರಜನಿಶ್ ಟ್ರೈಪ್
ದೇವರಲ್ಲ ತಾನೇ?’

‘ನನ್ನ ಹತ್ತ ತಮಾವೆ ಮಾಡ್ಡಿಯ್,
ಮಾರ್ವಿ? ಅವರ ಜೋತಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಲಿಕೆ
ಮಾಡ್ಡಿಯ್? ಒಂದು ಒಂದು ದಿನ ನೀನು
ಮೇಲೆ ಬಂದೆ ಬರ್ತೀಯ್. ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಗ್ರೀಯ್ಯಾ?
ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಡಿ ಲೆಕ್ಕಾಬಾರ ಮಾಡ್ಡಿನ. ನೀನು
ನರಕಕ್ಕೇ ಹೋಗ್ಗ್ರೀಯ್, ನರಕಕ್ಕೇ...’

‘ನಾನು ಮೇಲೆ-ಕೆಳಗೆ ಹೋಗೋನಲ್ಲ, ಸ್ವರ್ಗ-
ನರಕಕ್ಕೂ ಹೋಗೋನಲ್ಲ. ಸತ್ಯಮೇಲೂ ಈ
ಮಂಣಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಡಾಗ್ನಿ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ
ಹೀಗೆ ಜೀವಂತವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಹೊಂಡು
ಹೋಗಿ. ನಾನು ಬರಲು ಸಿದ್ಧು.

‘ಮತ್ತೆ ತಮಾವೆ? ನಿನಗೆ ಇನ್ನೆನೂ ಬರಲ್ಲ?’

‘ಇದರಲ್ಲಿನು ತಮಾವೆ ಇದೆ? ನೀವು
ದೇವರಾಗಿದ್ದರೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲ?’

‘ನೋಡು, ನೀನು ಬೆಂಟಿಯಾಂದಿಗೆ
ಸರಸವಾಡ್ಡಿದ್ದಿರ್ಯಾ’

‘ನಾಗೆ ಹೀಗೆ ಅಷಿಸಲ್ಲು.

‘ತಗ್ಗೀ ಅಷಿಸುತ್ತೆ, ತಡಿ.

‘ನೋಡೋಣ?’

‘ಹೌದು. ನಾನು ಎಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಹೇಳ್ಡಿದ್ದಿನಿ.
ಇನ್ನೆಪ್ಪು ಸಲ ಹೇಳ್ಡಿ?’

‘ಹೋಗ್ಗಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿದೆ. ದೊಡ್ಡವರು
ಕ್ರಮಾಗುಣ ತೋರಬೇಕು...’

‘ಮತ್ತೆ ಕ್ಷಮೆ? ದರ್ಯೆ?’

‘ಹೋಗು ಹೋಗು... ನನ್ನ ಹತ್ತ ಯಾರು ವಾದ
ಮಾಡ್ಡಾರೆ? ಎಮ್ಮುಂತ ವಾದ ಮಾಡೋಯ? ಟಾ
ಟಾ, ಬೈ ಬೈ!’

ನಂತರ ನನಗಿಂತ ವಿರಾಳಿತಿ. ನೀವಿಗೆ ಓದಿದ್ದು
ನನ್ನ ಶುದ್ಧ ಕನಿಸಿನ ವಿರಾಳಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ
ಉಪ್ಪು ಶಿಂಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಎದ್ದು
ಕೂಡಲೇ ಬುಶಾ ಮಾಡೆ, ಲೆಟ್ಟಿನಾಗೆ ಹೋಗದೆ
ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಆದರೂ ಯಾರ ಭಾವನೆಗಾದರೂ
ನೋಡಿದರೆ ಕ್ಷಮೆಯಾಡಿಸುವೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಲೂ ಬಿಡಲ್ಲು.

‘ದೇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ, ಯಾವ ಬಡಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.
ಭಕ್ತ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ನಮಸ್ಕಾರ
ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು, ಕೃಷ್ಣ ಅಥವಾ
ರಾಮನಿಗೆ, - ಸಾರಾ, ನಿಮ್ಮ ದೇವರಲೇಲೆಯ
ಬಡಿ ಕಾಡ್ ತೋರಿ, ಆಮೇಲೆ ನಾನು ನಮಸ್ಕಾರ
ಹೋಗಿ. ನಾನು ಬರಲು ಸಿದ್ಧು.

‘ಅವರ ವಿಷಯ ಬಿಡು. ಮನವ್ಯಾ ಮಿದ್ದಾಗಿ
ದೇವರ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ, ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಅವನೇ ದರ್ಶನ
ಕೊಡಲು ಬಿಡಲ್ಲ! ಅವನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ
ತಂಬಾ ವೃತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಆಗ್ನಿಂದ ಬಡಿ
ಕಾಡ್ ತೋರಿ, ಆಮೇಲೆ ನಾನು ನಮಸ್ಕಾರ
ಹೋಗಿ. ನಾನು ಬರಲು ಸಿದ್ಧು.

‘ನಿನು ನನ್ನ ಬಡಿ ಕಾಡ್ ನೋಡ್ದೇಕಾ?
ನನ್ನ ಬಡಿ ತೋರಿಸದಿನ್ನು. ತಡಿ, ನಾನು ನಿನಗೆ
ನನ್ನ ವಿಶ್ವರೂಪ ತೋರಿಸಿದ್ದಿನಿ, ಆಗ ನಾನು
ದೇವರಂಬುದನ್ನು ಬೆಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿಯ್.

‘ವಿಂಡಿತ ಬೆಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿನಿ, ಮೊದಲು ವಿಶ್ವರೂಪ
ತೋರಿ. ಆಮೇಲೆ ನೀವು ಶೈವ ಜಾಮಗಾರರೊ

